

ВЕЛИН ПЕТРОВ

**СЪБИРАТЕЛНИТЕ ИМЕНА В СЪВРЕМЕННИЯ
БЪЛГАРСКИ ЕЗИК
(С оглед на граматическите, словообразователните
и лексикосемантичните им особености)**

VELIN PETROV

**COLLECTIVE NOUNS IN MODERN BULGARIAN
(In view of grammatical, word-formation, and lexico-semantic features)**

(Abstract)

The article considers collective nouns in modern Bulgarian. According to their grammatical, word-formation, and lexico-semantic features, they are divided into two large subclasses – prototypical and peripheral collective nouns, which in turn form various groups and subgroups, each having its unique specification. An extended classification of collective nouns is introduced, as well as their status in modern Bulgarian, while also outlining some tendencies in the development of these nouns.

Keywords: collective nouns, linguistic category collectivity, nomina collectiva

Събирателните имена в съвременния български език формират два големи подкласа – *прототипични* и *периферни събирателни съществителни*. За прототипичните събирателни са валидни няколко задължителни условия, които трябва да бъдат изпълнени, за да може едно съществително да бъде причислено към тях:

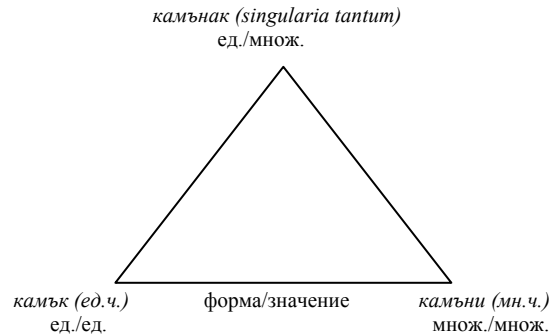
а) събирателното име трябва да притежава дефективна числова парадигма, изразяваща се в наличието на форма само за единствено число;

б) също така то трябва да е производно от броимо съществително име, притежаващо корелативни форми за единствено и за множествено число;

в) третото задължително условие е съществителното да се образува чрез присъединяване на *наставка класификатор*, прибавена към основата на произвеждащото име.

Тригълникът на А. А. Реформатски, илюстриращ отношенията между броимите и събирателните съществителни имена (Реформатски 1960: 394),

е модел, по който могат да се подведат прототипичните събирателни имена, т.е. посредством *правилото на триъгълника* е възможно да се класифицират събирателните имена като прототипични или периферни. Във фигурата може да се разтълкува също така и тенденцията, която се наблюдава в повечето езици, в това число и в съвременния български език, а именно старите събирателни съществителни имена да се разтварят във формите на числово симетричните броеими имена, като слизат от върха на сингуларността към основата на триъгълника.

Събирателността е подложена на „тотално унищожение“, защото при събирателните съществителни „тяхната граматична сингуларност се съотнася със семантична множественост“. Нашето езиково съзнание се стреми „да подчини квантитативната категоризация според концептуализацията на цялото като цяло, на нецялото като нецяло и на многото като много“ (Буров 2004: 98–99). Събирателните имена, при които имаме концептуализация на *многото* като *цяло*, вследствие на този натиск на езиковото съзнание слизат от върха на триъгълника, както отбелязахме, а старите граматически показатели на *събирателност* и *единствено число* се осмислят като показатели на *обикновено* множествено число, напр. в думите *камъне*, чл. *камънето*; *господаре*, чл. *господарето*; *снопе*, чл. *снопето* → *камъни(те)*, *господари(те)*, *снопи/снопове(те)* – наставката класификатор *-е* → окончание за множ. число *-и/-ове*.

Прототипичните събирателни, назоваващи съвкупности от множество еднородни обекти, възприемани като едно цяло, освен че не подлежат на преброяване, са разположени в ядрото на лингвистичната категория *събирателност*. От лексикосемантична гледна точка се образуват три големи групи прототипични събирателни съществителни. Първата е съставена от имена, назоваващи съвкупности от *лица*, напр. *духовенство*, *славянство*, *аристокрация*, *емиграция*, *агентура*, *генералитет*, *секретариат* и др.; втората – от *растения*, напр. *върбак*, *липак*, *трънак*, *сливор*, *ракитаи*, *малинаж* и др.; и третата – от *предмети*, напр. *апаратура*, *книжнина*, *паваж*, *стъклария*, *инструментариум* и др.

Първата група прототипични събирателни имена (най-внушителна по обем в сравнение с останалите две), назоваваща съвкупност от множество лица, е най-устойчивата на натиска, упражняван от езиковото съзнание, чрез който се активира процесът на разрушаване на числовата дефективност. Високата степен на абстрактност, която откриваме в семантичното поле на имената, е сред обясненията за устойчивостта и монолитността на групата. Прототипичните събирателни за лица преминават много трудно от ядрото към периферията на лингвистичната събирателност.

Втората група, в която са събирателните имена, назоваващи съвкупности от растения, е по-слабо звено в сравнение с предходната. Освен това групата играе роля на свързващо звено между ядрото и периферията на лингвистичната събирателност. Голяма част от съществителните имена в нея образуват омонимен ред събирателни, които имат форма и за множествено число, което ги отвежда в състава на периферните събирателни. Причина за това е промяната на концептуализацията на съществителните и преосмислянето им от *nomina collectiva* в *nomina loci*. Напр. прототипичното събирателно име *малинак* м.р. sing. tantum има значение ‘съвкупност от множество растения, които раждат плода малина’; а периферното събирателно име *малинак* м.р. ед. число (с форма за мн. число *малинаци*) означава ‘място, на което е разположена съвкупност от множество растения, които раждат плода малина’.

В третата група прототипични събирателни имена влизат метонимичните събирателни, които са част от терминологичния пласт в езиковия ни фонд, напр. *ампераж*, *орнаментика*, *апаратура* и др., също така и архаизирани и диалектни събирателни като *буке*, *гробе*, *каменье*, *железина* и др. В голямата си част тези думи са преосмислени като форми за множествено число в книжовния език, но в българските говори те все още имат висока честота на употреба, що се отнася до употребата им като прототипични събирателни съществителни.

Освен ядро лингвистичната категория *събирателност* притежава и *широка периферия*, в която са разположени *имената на съвкупности* (Буров 2004: 262), които по-горе назовахме още с термина периферни събирателни имена. В зависимост от своите граматически характеристики имената на съвкупности в съвременния български език образуват три големи разряда: [А] периферни събирателни с пълна числова парадигма, [Б] периферни събирателни имена с числова форма само за единствено и [В] имена на съвкупности с числова форма само за множествено число. С оглед на лексикосемантичните особености, които притежават, имената на съвкупности се разделят на четири големи групи – (I) *за птици и животни*; (II) *за лица*; (III) *за растения*; (IV) *за предмети*. От своя страна тези основни четири групи формират състава на общо 15 подгрупи¹:

I. (1) За птици и животни [А] – Съществителните имена в тази не много голяма подгрупа имат форми както за единствено, така и за множествено число. Към подгрупата спадат имена на съвкупности като *глутница, котило, орляк, пасаж, рой, рояк, стадо, черда* и др. – *глутници, орляци, стада* и т.н. В най-голямата си част съставлящите групата лексеми се употребяват в книжовния български език, някои от тях се приближават или вече са част от архаизираната лексика, а по-малка група се срещат в диалектите и в разговорния език. В голямата си част събирателните съществителни имена от тази подгрупа представляват *думи класификатори*, които имат функция да класифицират според някакъв количествен и качествен признак предметите, съставлящи множеството.

I. (2) За птици и животни [Б] – Имената, образуващи тази малка по обем подгрупа, имат форма само за единствено число, но не отговарят изцяло на трите условия, необходими за определянето на едно събирателно име като прототипично, което ги изключва от състава на същинските събирателни имена. Освен това наблюдаваме и родова диференциация при някои от тях. Сред думите, попълващи състава на подгрупата, са напр. *гад* (ж.р.), *добитък, дивеч, фауна* и др. Както представителите на предходната подгрупа, така и тези имена се употребяват в книжовния ни език и в някои от диалектните български говори.

I. (3) За птици и животни [В] – Съставлящите тази подгрупа съществителни имат форма само за множествено число и са образувани със суфикс класификатор, напр. *биволя, воловя*. Първоначално съществителните имена от този тип са представлявали втора форма за множествено число, но вследствие на процеса *морфологична конверсия* (Маслов 1982: 100) на вторите форми за множествено число, съществителните имена се превръщат в отделни лексеми – събирателни имена, които са числово дефективни – *pluralia tantum*. Това важи за голяма част от имената на съвкупности от целия разред [В] – за групата събирателни, назоваващи съвкупност от множество еднородни птици и животни – *биволя*; за събирателните, с които се назовава съвкупност от лица – *влася, гърчоля; граждания, даскаля; ергеня, женоря*; за имената на съвкупности от предмети – *къщя, поля*. (Изключение има единствено при периферните събирателни имена от същия разред, назоваващи съвкупности от еднородни растения, с форма само за множествено число.) Най-малка по обем, тази подгрупа е подложена на силен натиск – формите за „събирателно“ множествено число на *-оля* се употребяват главно в диалектите, в разговорния език или в художествената литература със стилистична цел; в книжовния език много повече се предпочитат формите за „обикновено“ множествено число *биволи, волове*.

II. (4) Имена на съвкупности за лица [А] – Най-голямата подгрупа от периферни събирателни съществителни се състои от имена за лица, които

имат някаква социална, професионална или обществено-културна връзка помежду си, напр. еднаква професия, еднакви интереси, еднакъв етнически произход и др. Представителите на подгрупата притежават форми за единствено и за множествено число. Сред събирателните имена тук попадат думите *агитка, ансамбъл, банда, борд, бригада, войскарство, генерация, група, династия, дует, дузина, екип, екипаж, звено, катедра, колония, навалица, народ, отбор, отряд, полк, рота, свита, събрание, състав, табор, тайфа, трупа, тълпа, фамилия, чета* и др. – *агитки, ансамбли, банди, бордове* и т.н. Съществителните имат в най-голямата си част книжовна употреба, някои се използват в разговорния език (напр. *сой, тайфа, тумба, шайка*), други са остарели и се употребяват все по-рядко (*котерия, потеря, свита, табор*).

II. (5) Имена на съвкупности за лица [Б] – По семантични показатели не се отличават от предходната група, но не и в граматически план, защото имат форма само за единствено число, но пък не отговарят на останалите изисквания, необходими за присъединяването на едно съществително име към групата на прототипичните събирателни. А именно: липсата на суфикс класификатор в част от лексемите, напр. при събирателните *аскер, балет, клир*; липсата на производни броими съществителни, които да стоят в основата на триъгълника, напр. при имената на съвкупности *антутраж, жури*. Представители на тази подгрупа са съществителни като *антутраж, аскер, балет, башибозук, буржоазия, върхушка, гмеж, десница, джинс, домочадие, елит, ескорт, жури, клир, левица, лоби, младеж* (ж.р.), *номенклатура, паплач, персонаж, публика, рая, сган, челяд* и др., при някои от тях отново има родова диференциация. Съществителните имена от тази голяма подгрупа имат употреба както в книжовния български език, така и в диалектите (*влака, ми(н/л)лет*) и в разговорния език (*каймак, калябалък, орталък, плес*).

II. (6) Имена на съвкупности за лица (етноними) [В1] – Тук попадат съществителните имена с форма само за множествено число, които имат и пейоративност в своята семантика, образувани са чрез суфикси класификатори като *-оля, -уля, -аля, -'а, -ор(е)*, напр. *влася, влашор(е), гърчоля, сърболя, турча, турчоля, турчала, турчалю, циганя, циганор(е)* и др. Имената на съвкупности от този тип съставят сравнително малка по обем, но устойчива група от *събирателни имена етноними*, които се употребяват в разговорната реч и нерядко в диалектната, напр. *турчалю* (в родопските говори), *циганоре, турчоре* и др. Устойчивостта на думите се корени в *оценъчната събирателност*, която са натоварени да изразяват суфиксите класификатори. Пейоративността в семантиката им и едновременно с това събирателността са своеобразна защита срещу стремежа на езиковото съзнание да разрушава събирателността и множествеността, изразявани от наставките, и те да се преосмислят като показател за единствено число.

Леки наченки на този процес откриваме в езика, използван в интернет пространството, който, ако приемем, че е писмен вариант на разговорната реч, би могъл да ни послужи за пребогат източник на примери, отразяващи днешното състояние и тенденциите в развоя на редица езикови процеси. Така напр. *периферното събирателно име етноним pluralia tantum франчоля* се употребява най-вече в тази своя функция – да изразява събирателна оценъчност и множествено число, но напоследък забелязваме склонност лексемата да се употребява и като форма за ед. число – „Познавам един франчоля и той на въпросния миниван му казва Еспас“, „Тоз франчоля, Rouvelier, вЕрно е одрал кожата на Хитлер...“, „Бегбеде ще бъде обесен, както и всеки франчоля, който откаже да учи Вазовите романи... наизуст...“²

II. (7) Имена на съвкупности за лица, образувани съсловни общности [B2] – В тази подгрупа влизат малък брой събирателни имена с форми само за множествено число от типа на *граждания, даскаля, докторя, журналия, офицера* и др., образувани чрез наставките класификатори -‘а, -оля/-аля, -оря, които също носят в семантиката си пейоративност. Съществителните се употребяват най-вече в разговорната реч.

II. (8) Имена на съвкупности за лица, „еднакви“ по някакъв признак [B3] – Съществителните имена тук отново са с дефективна числова парадигма, изразяваща се в наличието на форми само за множествено число – *дечор, дечурлига, ергеня, женоря, люде, момчетия, хора, хлапетия* и др. Употребата им се разпростира от книжовния език (*хора, остар. люде*) до диалектите (*дечор, женор, мъжор*) и разговорната реч (*ергеня, момчетия, дечурлига*).

III. (9) Имена за сбор от растения [A1] – В тази подгрупа попадат съществителни имена, които най-напред поставяме в състава на прототипичните събирателни съществителни *singularia tantum*, защото изконното им значение и граматически показатели ги определят като имена с форма само за единствено число, обозначаващи съвкупност от множество еднакви предмети. Формата за множествено число, благодарение на която поставяме съществителните имена и в тази подгрупа, е вторична; т.е. съществителните имена на съвкупности са омонимни с една част от прототипичните събирателни имена. Тук попадат събирателните имена от типа на *букак, вишняк, габрак, дъбак, къпинак, лецак, малинак, ягодак* и др. – *дъбащи, малинащи* и т.н. Подпомогнати от стремежа на езиковото ни съзнание да разтваря граматическата дефективност в симетричност, прототипичните събирателни имена, с които се назовава съвкупност от множество растения, се преосмислят и акцентът във възприемането на значението им се измества от ‘съвкупност от множество еднородни предмети’ към ‘място, където е разположена съвкупност от множество еднородни предмети’.

III. (10) Имена за сбор от растения [A2] – Тук включваме имена на съвкупности с форми за единствено и за множествено число от рода на *гора*, *дъбрава*, *лес* и др. – *гори*, *лесове* и т.н. Съществителните са непроизводни и по това се отличават от предходната подгрупа събирателни. В по-голямата си част тези съществителни са част от книжовната норма, но има и диалектни и разговорни думи (*алчак*, *бозалък*, *бранище*, *кория*, *чамкория*).

III. (11) Имена за сбор от растения [B] – Тази подгрупа обхваща съществителни имена с числови форми само за единствено число като *гъстак*, *гъсталак* (образувани от прилагателното име *гъст* плюс продуктивната наставка *-ак/-алак*; *гъсталак/гъстак*). Тя може да бъде включена в подгрупа (10) [A2]), *зеленина* (от прил. име *зелен* плюс наставката *-ина*), *злак*, *плява*, *сено*, *флора* и др. Съществителните са в най-голямата си част книжовни думи, по-малка група са архаизирани (*злак*, *бръстина*), специализирани термини (*микрофлора*, *флора*) или попадат в обема на диалектните думи (*балталък*, *емиш*).

III. (12) Имена за сбор от растения [B] – В тази подгрупа влизат едва няколко съществителни с числови форми само за множествено число – *дебри*, *овоциня*, *посеви* (*посеви* се употребява предимно в мн.ч., но има и ед.ч. *посев*), които са с книжовна употреба.

IV. (13) Имена, назоваващи съвкупности от предмети [A] – Периферни събирателни съществителни с форми за единствено и множествено число, които образуват тази немалка подгрупа съществителни. В най-голямата си част те се употребяват в книжовния език – *авиация*, *агломерат*, *азбука*, *актив*, *архив*, *багаж*, *библиотека*, *галактика*, *екипировка*, *партида*, *поредица*, *съзвездие* и др. – *галактики*, *багажи*, *библиотеки* и т.н.

IV. (14) Имена, назоваващи съвкупности от предмети [B] – Тук попадат съществителни събирателни имена с форма само за единствено число – *аксесоар*, *атлетика*, *бакърлък*, *галантерия*, *гардероб*, *депозит*, *домовина*, *зимнина*, *клавир*, *козметика*, *мебел*, *периодика*, *печат*, *посуда*, *преса*, *рекевизит*, *скрап*, *трикотаж* и др. Повечето от лексемите отговарят на книжовната норма, някои от тях са архаизирани (*домовина*, *паноплия*), диалектни и разговорни (*агърлък*, *бакърлък*, *джепане*, *джиро*, *кеш*) или са част от специализираната терминология (*дебит*, *депозит*, *драматургия*, *ономастика*, *оптика*, *периодика*, *поетика*, *фонетика*). Колебанието в числовата форма при събирателните имена от тази подгрупа е много силно. Голяма част от тях започват да се употребяват и в множествено число в разговорната реч, но още са в разрез с книжовната норма: **дебити*, **зимнини*, **трикотаж*.

IV. (15) Имена, назоваващи съвкупности от предмети [B] – Подгрупата е съставена от съществителни събирателни имена с форма само за множествено число – *доспехи*, *книжа*, *къщя*, *нивя*, *поля*, *такъми* и др. Тази малка

подгрупа е съставена от архаизирани съществителни, които се употребяват главно със стилистична цел и рядко в разговорната реч (*поля, нивя, такъми*) и в диалектите (*въжа, дугеня*). Оценъчната събирателност, характерна за голяма част от имената на съвкупности от разред [B], е неутрализирана, що се отнася до събирателните имена в тази подгрупа съществителни. Освен това групата е подложена на архаизиране и имената в нея попадат в пасивния езиков фонд. Основна причина за това според нас е, че изразяват единствено събирателност.

Подгрупите на периферните събирателни имена, които имат дефективна числова парадигма, преобладават спрямо имената, притежаващи корелативни форми за единствено и за множествено число – 10 срещу 5. Но ако разгледаме класификацията от гледна точка на брой лексеми, попълващи обема на всяка подгрупа, ще видим, че събирателните имена, съставляващи разред [A], надхвърлят значително броя на числово дефективните събирателни от разреда [B] и [B]. Обяснение за това откриваме в устойчивостта на числово симетричните имена на съвкупности и в засилващия се натиск за разтваряне на езиковата (граматическата) дефективност в симетричност. Това е и основната причина обемът на разреда [B] и [B] да намалява, като събирателните *singularia* и *pluralia tantum* плавно се прехвърлят в подгрупите, съставляващи разред [A].

Словообразователните модели, по които се подвеждат периферните събирателни имена, са друга отличителна особеност на тези думи при съпоставката им с прототипичните събирателни, при които, както подчертахме вече, има един модел с три задължителни условия, илюстрирани и в триъгълника на Реформатски, на които трябва да отговаря събирателното име, за да бъде причислено към прототипичните.

Имената на съвкупности се формират по пет модела. Най-разпространеният от тях (Модел А) е непроизводно съществително събирателно (може да е образувано от корен на съществително, прилагателно, числително име или глаголна основа), което няма обща основа с тази на името, с което се назовава предметът, съставляващ множеството, възприемано като цялост, да функционира като периферно събирателно с форма за единствено и за множествено число (напр. *птица – птици – ято*; *ловец – ловци – хайка*), с форма само за единствено число (напр. *сърна – сърни – дивеч sing. tantum*), с форма само за множествено число (напр. *човек – човеци – хора plur. tantum*, *човек – човеци – люде plur. tantum*).

Вторият модел (Б) се състои от непроизводно съществително име (може да е образувано от корен на съществително, прилагателно, числително име, глаголна основа или наречие), което отново няма обща основа с тази на името, с което се назовава предметът, съставляващ множеството, и присъединен към него суфикс класификатор, образуващ периферно събирателно

име с форми за единствено и за множествено число (напр. *пчела – пчели – рояк, човек – човеци – навалица, пълчище, върволица* и др.).

Третият модел (В) представлява дума, чиято основа е еднаква с корена на името (съществително и по-рядко прилагателно), назоваващо отделния елемент, който съставя множеството, и присъединен към думата суфикс класификатор. Събирателното име, образувано по този модел, притежава корелативни форми за единствено и за множествено число (напр. *малинак – малинаци, орляк – орляци* и др.).

Следващият модел (Г) е дума, чийто корен е еднакъв с корена на произвеждащата лексема (тя от своя страна може да бъде както съществително, така и прилагателно име), и присъединена към нея наставка класификатор, с която се образува периферно събирателно име *singularia tantum* (напр. *бакър* ‘меден съд’ – *бакъри – бакърлък, зелен, -а, -о* ‘назоваващ растение със зелен цвят’ – *зелени – зеленина*).

Последният модел (Д), по който се образуват имена на съвкупности, е базиран на съществително име с основа, еднаква с корена на произвеждащата дума (съществително име), с присъединена към нея наставка класификатор. Новообразуваното събирателно име притежава форма само за множествено число (напр. *вол – волове – воловя, поле – полета – поля, дете – деца – дечурлига, къща – къщи – къщя*).

Събирателността е сред най-старите словообразователни категории в индоевропейските езици. Развитието на лингвистичната категория *събирателност* и на големия клас на събирателните съществителни, отразяващи концептуализацията на *много* като *цяло*, е тясно свързано с абстракцията на понятията *количество, число, множество* и *цялост*. Развойните процеси, които се наблюдават при събирателните имена, са в пряка връзка с еволюцията в концептуализацията на предметите и преплитането на абстрактното и конкретното в значенията на думите. *Разделната множественост* се е разпространила най-напред върху имената от така нар. *активен клас*, който предшества категориите *мъжки род* и *женски род*. Думите от този клас са се осмисляли като самостоятелни предмети, способни да бъдат както субект, така и обект на действие. Това е и една от причините за способността на имената от активния клас, еволюирали в покъсен етап от развитието на езиците в женски род, да бъдат осмисляни и като разделни множества, и като събирателни множества, които са концептуализирани като цялост. В така нар. *пасивен клас*, предшестващ категорията *среден род*, лингвистичната събирателност е била единствен изразител на множествеността. Следи от тези динамични процеси в промяната на концептуализацията на имената, назоваващи съвкупности от множество еднородни предмети, възприемани като едно цяло, откриваме в историята на българския език, също така и в диахронно-съпоставителния анализ на

събирателните имена в езика ни, поставени на фона на балканското и отчасти на славянското и индоевропейското езиковедие (тези въпроси са разгледани подробно в монографичното ни изследване, посветено на темата за събирателните имена в българския език (вж. Петров 2015). В синхронен аспект, като се изследват българските диалекти, а също и книжовната, разговорната, книжовно-разговорната реч, в българския език се очертава една интересна и многообразна палитра от събирателни съществителни имена, които оформят два големи подкласа – на (задължително) числово дефективните прототипични събирателни имена, разположени в намаляващото своя обем ядро на лингвистичната събирателност, и на периферните събирателни (имена на съвкупности), които се намират във все разширяващия се за сметка на ядрото периметър на периферията на събирателността. Освен естествената взаимовръзка и активните процеси, които се наблюдават между събирателните имена в ядрото и периферията на категорията, развоят на големия клас *събирателни съществителни* е свързан и с по-активното им „отваряне“ към вещественно-събирателните и абстрактно-събирателните имена, които влизат в състава на *названията на маси*. Промяната в концептуализацията на тези два основни класа съществителни ще доведе до прилив на събирателни имена в обема на вещественно-събирателните имена в по-голяма степен и в обема на абстрактно-събирателните, но в много по-малка степен, защото абстрактността в семантиката на събирателните съществителни е един от компонентите, които поддържат устойчивостта и монолитността на прототипичните събирателни имена. Освен това смятаме, че основният източник на „нови“ събирателни имена, колкото и малко да са те, би могъл да бъде съставът на абстрактно-събирателните имена.

БЕЛЕЖКИ

¹ В класификацията, която следва, с римска цифра е отбелязан номерът на групата, с арабска цифра – номерът на подгрупата, а с буквите А, Б, В, поставени в квадратни скоби, е посочен един от трите разреда; съответно [А] – имена на съвкупности с форма за единствено и за множествено число, [Б] – имена на съвкупности *singularia tantum*, [В] – имена на съвкупности *pluralia tantum*.

² Примерите, посочени тук, са взети от интернет. Запазени са оригиналният правопис, пунктуацията и графическото оформление.

ЛИТЕРАТУРА

Буров 2004: *Буров, Ст.* Познанието в езика на българите. Граматично изследване на концептуалната категоризация на предметността. Велико Търново. Фабер.

Маслов 1982: *Маслов, Ю. С.* Граматика на българския език. София. Наука и изкуство.

Петров 2015: *Петров, В.* Събирателните имена в българския език (В съпоставка с други балкански езици). Пловдив. Жанет 45.

Реформатски 1960: *Реформатский, А. А.* Число и граматика. // Вопросы грамматики. Москва – Ленинград.

✉ *Гл. ас. д-р Велин Петров*, Катедра по съвременен български език
Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“
ул. „Теодосий Търновски“ № 2, 5000 Велико Търново, България
velindimitrov@abv.bg

✉ *Assist. Prof. Velin Petrov, PhD*, Department of Modern Bulgarian Language
St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo
2 T. Tarnovski str. 5000 Veliko Tarnovo, Bulgaria
velindimitrov@abv.bg